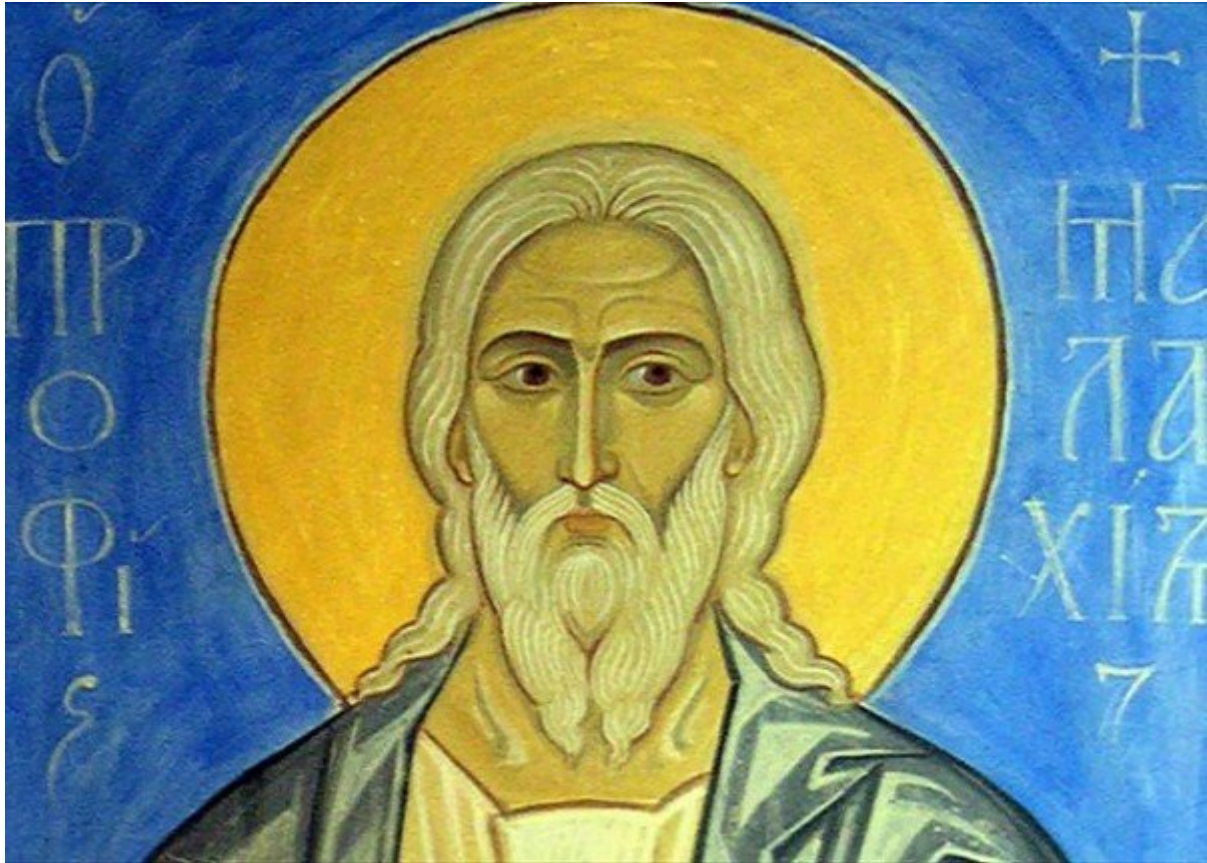

Μνήμη Προφήτου Μαλαχία και μάρτυρος Γορδίου (3 Ιανουαρίου)

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του προφήτη Μαλαχία και του μάρτυρος Γορδίου.

Ο Προφήτης Μαλαχίας συγκαταλέγεται ανάμεσα στους 12 μικρούς λεγόμενους Προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης. Γεννήθηκε από τη φυλή του Λευί, όταν επέστρεψαν οι Εβραίοι στην Ιερουσαλήμ από την αιχμαλωσία της Βαβυλώνας.

Έζησε περί τον 5ο π.Χ. αιώνα, κατά τους χρόνους του Νεεμία και εργάστηκε στην Ιερουσαλήμ μετά τον Προφήτη Αγγαίο και τον Προφήτη Ζαχαρία. Πήρε το όνομα Μαλαχίας – που ελληνικά σημαίνει άγγελος – διότι, όσα προφήτευε, αμέσως τα επιβεβαίωνε στο λαό Άγγελος Κυρίου. Το παράδοξο ήταν ότι αν και τη φωνή του την άκουγαν όλοι οι παριστάμενοι, εντούτοις τον Άγγελο δεν τον έβλεπαν οι ανάξιοι άνθρωποι, αλλά μόνο οι άξιοι της χάριτος του Θεού.

Η σωματική εμφάνιση του Προφήτη είχε τέλεια αρμονία και μεγαλοπρέπεια. Από νεαρή ηλικία ζούσε ενάρετη και ηθικά άμεμπτη ζωή. Αυτό το απέδειξε, όταν βρέθηκε στη θέση να ελέγξει με σφοδρότητα τους ιερείς, για τις ανομίες και τις ασέβειές τους, ακόμα και τον ίδιο το λαό του Ισραήλ.

Ο Θεός αξίωσε τον Προφήτη Μαλαχία να προαναγγείλει τον ερχομό του Ιωάννη του Προδρόμου και Βαπτιστή, ο οποίος προετοίμασε την πορεία και το έργο του Μεσσία Ιησού Χριστού. Ο Προφήτης Μαλαχίας πέθανε ειρηνικά, σχετικά νέος, και τάφηκε στον τόπο των πατέρων του στην Ιερουσαλήμ.

Ο άγιος Γόρδιος καταγόταν από την Καισάρεια της Καππαδοκίας και έζησε επί αυτοκράτορα Λικινίου. Ήταν κόμης κατά την τάξη, αρχηγός εκατό στρατιωτών. Επειδή δεν άντεχε να βλέπει το θράσος των δυσσεβών και τις βλασφημίες τους κατά του Χριστού, σηκώθηκε και έφυγε και πήγε στα όρη, ζώντας εκεί με τα θηρία. Εκεί ανέφλεξε τον πόθο του για το Χριστό και έλαβε θάρρος κατά της ειδωλολατρικής πλάνης, οπότε ήλθε ορμητικός σαν λιοντάρι από την έρημο στην πόλη. Μπήκε μέσα στο θέατρο και δοξολόγησε το Χριστό, με αποτέλεσμα το πλήθος να στρέψει την προσοχή του προς εκείνον και ο παρευρισκόμενος άρχοντας να νιώσει κατάπληξη από το θάρρος του. Η κατάπληξή του μετατράπηκε σε μανία, γι' αυτό και διέταξε να τον φονεύσουν με ξίφος.

Ο Άγιος Θεοφάνης, ο υμνογράφος του κανόνα του αγίου Γορδίου, ερμηνεύει κατά πρώτον την απομάκρυνση από τον κόσμο του αγίου μάρτυρα: στράφηκε στα

αιώνια, αποθέτοντας την πρόσκαιρη ματαιότητα. Ο άγιος Γόρδιος δηλαδή προτίμησε να ζει με τους αγγέλους, παρά με ανθρώπους που είχαν χάσει το στοιχείο της ανθρωπιάς, γενόμενοι χειρότεροι και από τα θηρία, λόγω της ασέβειάς τους προς το Θεό.

Ο Άγιος Θεοφάνης επιμένει σ' αυτήν την ορμητική και λιονταρίσια παρουσία του Γορδίου στο θέατρο: «Η πυράκτωση της καρδιάς του αγίου από την αγάπη του Χριστού» τον κάνει να βλέπει τους άφρονες ειδωλολάτρες ως άψυχες πέτρες, ενώ η μανία του τυράννου πέφτει επάνω του σαν το κύμα που σπάει μπροστά σε βράχο. Είναι εκπληκτικές οι συγκεκριμένες εικόνες του αγίου υμνογράφου, προκειμένου να «ζωγραφίσει» ανάγλυφα την ψυχική δύναμη του μάρτυρα. «Υπεισελθών ατρόμως και ρωμαλέως ως λέων το θέατρον, πέτρας ώσπερ αψύχους, μάκαρ, ελογίσω τους άφρονες» (Μπαίνοντας χωρίς φόβο και με ρωμαλεότητα, σαν λιοντάρι, στο θέατρο, αντιμετώπισες, μακάριε, τους άφρονες ειδωλολάτρες σαν άψυχες πέτρες)•

Οι Χριστιανοί των κοινοτήτων Αγριδακίου, Συσκλήπου και Λάρνακα Λαπήθου πανηγύριζαν τον Άγιο Γόρδιο πριν από την τουρκική εισβολή στον Άγιο Χαράλαμπο στο Αγριδάκι, ενώ εκ μεταθέσεως μετέβαιναν στο εξωκκλήσι του και εόρταζαν τον Άγιο Γόρδιο τη Δευτέρα της Λαμπρής.

Σήμερα η ψυχή μας φτερουγίζει στις παρυφές του Πενταδακτύλου και αγναντεύει από την πιο ψηλή κορυφή του, τον Κυπαρισσόβουνο, στους πρόποδες του οποίου ευρίσκεται το εξωκκλήσι του Αγίου Γορδίου (Άις Ορκιανός).

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου